

Het Sliedrechts Dialect (671)

Uit Mijntjies dagboek (14)

Bij de vorige kijksies in Mijntjies dagboek hèn me al kanne meemaake dà ze van aalles beleefde en uitaaindelijk met 'r zus en zwaoger mee gong naer een baggerwaarek in Duitsland. Mijntjie wier netuurlijk ok ouwer en Grietjie en Jôôst zeeje dà Mijntjie nou beter in d'n drôôgkaomer kon gaon slaepe. "Dan doe me saeves de deur wel op slot!" Voor een aandere deur, die op 'n aandere kaomer uitkwam, wier 'n grôôte hangkast gezet. Dus Mijntjie was, en wier, wel aareg goed bewaord. 't Gevaer draaigde nie van die twêê jonges die ze, zô azze me de vorige keer hebbe kanne leze, op de Burgerweg tege gekomme was. Mor van 'n hêêl aandere kant, die Grietjie en Jôôst tetaol nie hadde kanne vermoede. Mijntjie lag lekker te slaepe, toe ze wakker wier van een stem: "Minaaa! Mijntjie!!!" 't Was de stem van 'n hotemetoot van 't waarek. Die man hà zelluf ok dochters en een knappe vrouw. Grietjie bakte notebene wel is taorte voor 'm die dan meegonge naer Hamburg of Kiel. "Minaaa . . .!"

Thuis

Ze hieuw d'r aage hêêl stil en lag as dôôd van schrik. Gelukkig hieuw 't roepe nae 'n hortie op, mor van angst durrefde ze d'r aage nie te verroere. Toe mos ze, zeker van de zenuwe, plasse. Hêêl verzichtig pakte ze de po en zette 'm onder de dekes, zô dat luchtte op. Aareg zachies zette ze de po weer op z'n plek. Ze lag nog een hêêl pôôsie te loistere . . . Nee, ze hoorde niks meer. Dat was dus 't gevaer waer Grietjie en Jôôst gêên aareg in gehad hadde. Mijntjie vertelde d'n aanderen ochend niks, mor ze liep wel te janke. Grietjie doch dà ze liep te schrette om moeders. Nou, dat was faailijk o k wel zô. 't Wier al gaauw Pingstere, en toe moch Mijntjie naer huis. Daer vertelde ze aalles aan moeder Dirksie en vaoder Kees. Die zeeje: " 't Is nou je twêêde jaer, gao nou nog mor mee tot de korsemus, anders hèn Grietjie hêêmel gêên hulp!" Zô beurden 't, mor nae de kerst bleef Mijntjie weer thuis in Slierecht.

Verhuize

De broers Cees en Jan trouwde al gaauw. Leentjie was vorig jaer al getrouwd, dà gong wél, al was ze te zwak om een diensie te hebbe . . . Cees hà toe geschreve: "Jonges, je hèn wà gemist aan dien bruiloft, we kreges persico met een zuurbal! Die Cees! Nou ja, Leentjie had 'r Aorie. Hij was kaptaain op 'n bôôt van Volkere, dus ze hadden 't goed en liete 't liefste een aander mor waareke. Dat is ze ok aaltijd aerdig gelukt. Ja, waareke is voor de domme, vonge ze. Ze gonge in Rotterdam weune. Dan was Aorie iederen aevend thuis. Mijntjie was thuis uit Duitsland, dus die kon mooi meehellepe mèn verhuize. Ze raaisde naer Rotterdam en ze stinge op een bovehuis in de Spanjaerdstraet te wachte op d'n oto met de meubels. Die kwam al gaauw. D'r was mor êên man bij en aal die spulle mosse naer bovene. Mijntjie doch dat 'r aareme uit de koot wazze, toe aalle spulle bove wazze. En Leentjie zelluf? Die bleef bove aan de trap staon, die keek wel uit. Zôdoende hà Mijntjie weer aander waarek gevonge, bij 't zwakke Leentjie. Dat was broeklappe en gaeren toegeve . . . !

Nieuwen hoed

Moeder Dirksie had 't in die tijd nogal ruim. Vaoder Kees was nog flink, die waarekte zeumer én winter nog. D'r was in die tijd nog gêên ouwerdomspesjoen, dus ze waarekte deur tò ze nie meer konne. Moeder Dirksie zee al gaauw as t'r aareges gehollepe mos worre: "Gao jij mor, Mijntjie!" Ze gaf ze dan raaisgeld mee en nog wat extraos as zakgeld. Leentjie kreeg d'r

eerste baby. Een buurvrouw mos de baby mor hellepe en Mijntjie dee de rest, voor niks. Toe ze een keer in de stad was, zag ze een hêêle mooien hoed van zwart flewêel met een donkerrôôje roos. De maaisies keke aallemael naer d'r, toe ze weer thuis was. Ze had 'm ok sondas naer de kaarek opgezet toe ze weer thuis was. 't Was echt iets aparts. De cente wiere opgehaold met een collectezak aan een lange stok. De stok kwam prongeluk, (of met opzet?) tege Mijntjies nieuwe hoed. Iederêên had 't 'r over . . . Dà sting moeder Dirksie zeker nie aan, want toe Mijntjie laeter weer is aan d'n dijk kwam, bij Leentjies vandaen, en d'r mooie hoed weer op wou zette, zag ze dà moeder Dirksie d'r een hêêlen rand had afgeknipt. 't Model was t'r hêêlemael af. Mijntjie kon wel janke, echt waer! Zô zie me mor weer. D'r was niemand die een cent van Dirksies kreeg, mor de durpse kletskouze, daer was ze bang van. Aareg bang!

Onze hartelijke dank weer aan Mevr. B. v.d. W. voor deuze blik in d'r moeders dagboek!

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de nieuwe stambôôm van de families Visscher en Visser. Ok nog te zien de familie Van Gendere. De CD van "De Kraaijen" is uit en te kôöp op woensdagmiddag in onze waarekruimte in "Het Onderhuys".